Ви ходите в світлі, вгорі,
Генії щасні, по грунті м'якім!
Повітря божественне вас,
Осяйне, торкається злегка,
Як пальці діви-мистця
Священних струн.

Без долі, немов немовля
Заснуле, дишуть жителі неба;
Цнотливо бережений,
В зав'язку скромнім
Цвіте і цвіте
Вічно їх дух,
І очі блаженні
Вдивляються в тиху
Вічну ясність.

Але не даровано нам
Будь-де, будь-коли спочити;
Підносяться сліпо і падають сліпо
Люди стражденні
З години в годину,
Як води, кидані з скелі
На скелю, падають круто
Вниз, в невідоме.